

ஸ்ரீயெ நமஃ.

ஸ்ரீதெ தாரா ந-ஜாய நமஃ.

ஸ்ரீ நி ம ரா னா னி ஹா டி ஷி க ன்

அருளிச்செய்த ரஹஸ்யங்களில்

உ0 - வது ரஹஸ்யமான

ஸ்ரீ ஶிவ ய பூ ஶா ந ஸா ரா 0.

அபயப்ரதானஸாரம்.

ஸ்ரீஷிக்ஷா - ஶீஹாஷாஷா

ஸ்ரீ ரங்காசார்யரால்

பரிசோதிக்கப்பட்டு

பெங்களூர் துளசிதோட்டத்திலிருக்கும்

தூப்பூல் - வேங்கடாசார்யர்

பரவஸ்து - ராமா நுஜாசார்யர்

பரித்திச்சேரி - சக்ரவர்த்தி - ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர்

கிருஷ்ண மாசார்யர்

இவர்களுக்காக

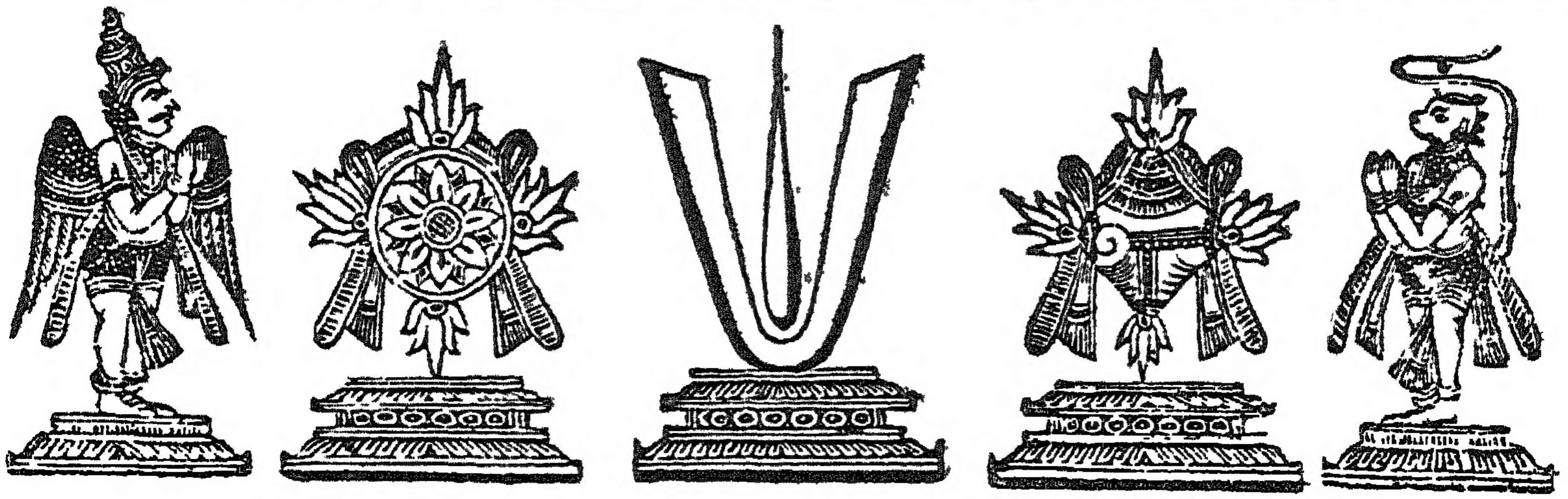
வியவஹாரதரங்கிணீ அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சென்னபட்டினம்.

ஸ்ரீதேசிகன் திருவவதாராஸா - சுகந - வதான

சித்ரபாநாஸா.

ஸ்ரீமதராவா நுஜாய நமஃ.

ஸ்ரீமதநிமோஜைஹாஷேஸிகாயநமஃ.

ஸ்ரீ நிமகாஜஹாஷெஸிகன் அருளிச்செய்த ரஷ்மியங்களில்

உ⁰-வது ரஷ்யப்மான்

சுமயப் பூந ஸாரா.

ஸ்ரீராமவெஹுட நாயாய-ஓ கவிதா கி-குகெஸுரீ |
 வெடானா வாய-பெ-பாடு ஸநியதா-ஸடா ஹுதி ||
 ராஜா ந-ஜடியாவா து- ஜா நவெரா ம-ஹ-ஷெணு ||
 ஸ்ரீமெஹுட நாயாய-ஓ வநெவெடானெடெஸிகு ||

சீரொன்றுதுப்புந் றிருவேங்கடமுடையான்
பாரொன்றச்சொன்ன பழமொழியுள் . ஓரொன்று
தானேயமையாதோ தாரணியில்வாழ்வார்க்கு
வானேறப்போமளவும் வாழ்வு.

[illegible]

நடுவென்கென வந ஊதாநிலின்று நஜ நலயம் ரகூழீ
கூடாஸையிகுவினியா நயசுவை | ஸாராயீசுவைரகூண கூமி
தபாவா யுயவயதி புஷ்தா ஈஜாத ப்ருசந வடிர்வொஜ
நஜவை ||

வெளியிட்டு லோகத்தைபுஜ்ஜீவிப்பிப்பதாக தன்கருணையாலே பூ
 வுதமாய், “ஐதிஹாஸவாராணாஹ்யாவெஷஸிவஸ்யஹபெக்
 விஹைத ஸுஸூதாபெஷாபிபிபுதாஸிஷிதி” என்கிற ஸா
 ஸாயுதெய நுஸ்யித்துக்கொண்டு வெஷாவஸ்ய ஹணவா
 வெக்ஷரான வஸூதார் பக்கவிநிருக்கிறத்தாலும், அவர்களைப்
 பற்ற வெஷங்களுக்குண்டான பூதாரணஹயத்தை ஸிப்பிக்கைக்
 காகவும், “வண்ணுவெஷெஸுஸந்திதம்” என்கிறபடியே, நாலுவே
 தங்களையுமொருதட்டிலும் தானொருதட்டிலுமாகநிற்கிற ஸ்ரீஜா
 ராயணமாகிறபூஷநத்தையருளிச்செய்து, “வினயாபிபிபுதாஸிஷி
 தக் பூயஜ்யாதிதிபூஷஃ” என்கிறபடியே, ஆகாக்கொண்டி
 பூஷநயத்தை பூவதிட்டிக்கக் கடலோமென்று விரித்த ஸரிய
 த்திலே கூஸாவர்கள் வந்து வாஷாவஸம்ஹணம் பண்ண,
 “தளதாபெயாவிநளஜுஷாவெஷெஷவரிநிஷிதள | வெஷாவ
 ஸ்யஹணாயுதாய தாவஸ்யாஹயதபூஷஃ” என்கிறபடியே, உவி
 தாயிகாரிஷ்வத்தாலே உவஸ்யஹணரஹமானவிபூஷநத்தை
 பூவதிட்டித்தான்.

ஐதி கவிதாக்கிடுக ஸிஹஸ்ய ஸவஸ்தனூ ஸதனூஸ்ய

ஸ்ரீஜெஷங்குநாயஸ்யவெஷாநாயாபஸ்யுதிஷு

சுலபபுரா நஸாரொ - பூஷநாவதாரஃ

பூயஜொயிகாரஃ.

இப்படி உபூஷநத்தில் பண்ணுகிற வஹுவியங்களான
 வெஷாவஸ்ய ஹணங்களில் பூயானமான உவஸ்யஹணம் ஸு
 தாஸுதராஜிகளில் சொல்லுகிற ஸவஸாரண வரதகூ விஷய
 மாயும், ஸவஸாயிகாரமான ஸாரணாமதிரஹ பரமஹித விஷயமா
 யும் இரண்டும்கையாயிருக்கும்.

இதில்ஸவஸாரணமான வரதகூத்தை நிஷிஷிக்குமிடத்
 தில் ஸவெஸாரணைப்பற்ற ஸிஷொன்றும், வணகொன்றும், சுயிகொ
 ன்றும் ஸஜிதராயிருப்பாரிருவருண்டு. அவர்களொனில் ஸரொ

ஜாவாதநாதநாக | ரக்ஷாயுஸவஹதாதநா விஷ்ணுக்ஷிபஜ
 பிவாந || சுஜிதஜாலீயவாநவதொ ஸ்ராத்ருணாஹஷ்டவய்
 நஃஸிதநெஷ்குதெஷ்கொகஸ்யாயாயகஸு ஸெஸுக்ஷ
 வித்ராஸுஜாநாஸுபுஜாஸுஜமதொயநா | ராவணஸுவயா
 காங்கீ ராநுஷெஷுமிநாடியாஃ ||” என்று ஸவெஸுரன் பரம
 காரணமானபடியையும், தானவனுக்கு காயஹதனுமாய் வராத
 ஸ்ரீனுமாய் தடியீ நவடிநாஹனுமாயிருந்தபடியையும், தங்கள் நடு
 வும் ராஜவம்ஸத்தில் நடுவும் ஸவெஸுரநு திதீயாஜிகளுடைய திதீ
 த்திற்போலே ஸெஸுயாலே அவதரித்திருக்கிருனென்னு மிடத்தையு
 ம் ஸ்ரீஹாவிண்ணப்பஞ்செய்தான்.

தன்னுடைச்சோதிக்கெழுந்தருள்கிறபோதும், “சுமஹவிஷ்ணு
 ஹஜ்ஞெ ஷிஷ்டஜாபுரொஷாவிராநடி | ஸ்ராத்ருவிஸஹஷெவா
 ஹெஃ ப்ருவிஸஸஸுகாதநஃ || ஹெஷ்வீனாஃஹொதஜாஸுலா
 காஸம்ஸநாதநம் | க்ஷுஹிஹொகவதிஷெஷ்வநக்ஷாஹெஷ்வநஜாந
 தெ || ஸுதொயாஹிஸாநாக்ஷீஹவவஹவஹரிமுஹாம் | யாஜிஷு
 விரிஹொதஜஸுநாதநஃப்ருவிஸஸயஃ ||” என்று விண்ணப்பஞ்செ
 ய்தான். இப்படியால் ஸ்ரீஹாஜிகளுக்கு ஃகூட ஸாரணமாய் வராத
 காரணமான தத்வத்தை ப்ருதிவாஜிக்கிற வெடிஹாமங்களுக்கு உவ
 ஸ்ரீஹணமபண்ணினான்.

ஹதி கவிதா கிஷுகவலிஹஸு ஸவஹதஸ்ருஸுதஸ்ருஸு

ஸ்ரீவெஷ்டநாயஸுஹெஷாநாஹாயஸுக்ஷிஷு

சுஹயபுஜா நஸாரொ

வரதக்ஷாவஸுஹணாயிகாரொ திதீயஃ.

ஸ்ரீதெநிமஹாஹாமஹவெநஃ.

இப்படி ஸ்ரீஸாரணமான வரதக்ஷத்தினுடைய வஸீகரண
 ஸுயஹமாய், ஸவஹாயிகாரமாய், வரதஹிதமாயிருக்குற ஸாரணா
 மதியிஷ்டத்துக்கு வியாயகங்களான வெடிஹாமங்களை ஹ்ருஸ்ய
 த்தில் உவக்ஷுராதிகளாலே உவஸுஹித்தான். எங்கனே என்னில்

சுவதாராராஹத்தில் முற்பட வசு வதித்யினுடைய யஜுத்திலே ஹவிலா மமு ஹணாயகமாகத் திரண்டதேவர்கள் ரக்ஷாகாக்கி களாய், ‘ஆவாரார்துணை’ என்று நிற்கிறவளவிலே, ‘வனதவிநந ரெவிஷா ரவயாதொ றிஹாடி’-திஃ | ஸவவசு மடிவாணிஃ வீதவாஸாஜமத திஃ” என்கிறபடியே, ஸவஸெஷியானஸவெ- ஸரங் சுவகாஸம்பார்த்து ரக்ஷணஸநா ஹத்தாலுண்டான புகர் தோன்றுமபடி ரக்ஷணொவகாரணங்களோடேகூடி யெடுத்துவந்து தொதத, “ஸிபமயாரயக்ஷாஸுததஸாஸாரணமதாஃ” என்றுது டங்கி லெவஜாதியுள்ளாரொலலாரு மிருந்ததேகுடியாக ஸாரணாமத ரானபடிசொன்னான். துஸகஸுநஸொவாடிவசுதானங்களிலும் விஸாரிதாடிவாஸாரவிஸெஷங்களைச்சொல்லி, ஸாரணாமதரக்ஷ ணவாரபிபிமெனனும் ஸரீரூகாரணிகவிஷய ஸாரணாமதிமொ விநாஹகைபென்னும்காட்டினான். இனையபெருமாள், “ஸஸுாத- ஸாரணளமாஹிவீயுரவ-நடிநஃ; ஸீதாசிவாஹாதியஸாராவ வஹிஹாவசுதா” என்று உவாயவரிமு ஹத்தைப்பண்ணி இது க்குமொமாக, “காஸுஹிநாஸாரவெயி-ஃநஹவிடிதெ| கசுதாஸொ-ஹஹவிஷாதிதவஹா-ஃபுக்ஷு தெஹவாஸுஸஹ வெஷெஹா மிரிஸா நஸு-ஃஸுதெ| சுஹஸவ-ஃகரிஷா றிஜாமுதஸவதஸுதெ” என்றுபெருமானும் பிராட்டியும் சேர் ந்தசேத்தியிலே தாமதிமைசெய்ய வவெக்ஷித்தாரென்று சொல்லு கையாலே உவாயொவெயவரவாகுதயரவமான ஸாரணாமதி றிசுவிஸெஷத்தை உவஸுஹித்தான.

முற்பாடாரானதேவர்கள்பண்ணின புவத்திக்காக ராவணவய த்துக்கெழுந்தருளுகையும், ஸ்ரீஹாதாழ்வான்பண்ணினபுவத்திக் காகமீண்டுதிருவலிஷெகம்பண்ணிராஜபண்ணுகையும்விரா- ஹமானபடியாலே ஸ்ரீஹாதாழ்வானுக்கு புவத்தி பண்ணினபோ தே வாரபிமொ சடக்கெனத் தலைக்கட்டித் தில்லையேயாகிலும், அவ ருக்கு கைகேயீவரத்தாலே * புவஸகூமான சுவடிஃதீரும்படி “மா வடியைத் தம்பிக்கு வான்பணையம்வைத்துப்போய் வாநோர் வாழ

* அவருக்கு கைகேயீவரத்தாலே என்னுமிடத்தில் கைகேயீ கலகத்தாலே என்கிறபாடபேதம் சிலது கோசங்களிலுண்டு.

என்கிறபடியே அப்போது ஸாஷாஹுமான் திருவடிகளுக்கு பூதி
நியிபான ஸ்ரீஸங்கொவனாலே ஸமயகூஞ்சொலவி” பின்பு வு
வபூதிஜாதமான டெவகாய-ஃ தலைக்கட்டினவாறே ஸ்ரீவ-ஷ
கவிமானத்தாலே ஸாஷாஹுமான் திருவடிகள் ஸயராமதங்களாய்
சுயதூஷங்கலானபடி சொன்னான். அப்படியே, “கூராரிநந்திரி-
நயம் கரணாஜிதாஸ்ய ஜாநகிரயாஹி நயுஜிநயுஜிநயுஜிநயுஜி
வனதெஷ-கெநவரஜிதாஸ்யகொஸ்யுஷாரி வு-வ-ஃஸடி-வ-ஃஸ
ஜஹிஜஹிவஸாஃ” என்கிறபடியே, “புற்பாமுதலாப் புல்லெரும்
பாதுயொன்னின்னியே நற்பாலயோத்தியில்வாமுஞ்சராசாமுத்தவும்
நற்பாலுக்குத்தநன நான்முகனார்பெற்றனாட்டுளே” என்றும் பேசு
றபடியே ஜம்மஸூராவரவிலாமமற உவாயாயிகார பூஸம்மரஹித
மான ஜஹுக்களையும் ஸ்ரீஹரதாழ்வான் பண்ணின பூவத்தியி
னாலே அவருடைய விஷயவாஸாரிதூஜெ பற்றாசாக பின்பு ரக்ஷி
கும் பூகாரததுக்குப்புறஞ்செய்யலான, “தெவயம்ஹவதாரக்ஷா
ஹவதிஷயவாஸிநம்” என்கிற ஜிஷிவாகுத்தின்படியே, அவர்களு
க்கு விரொயிகளான ராக்ஷஸரை நிராகரித்து ஜிஷிகளை ரக்ஷிதகபடி
சொல்லுகையாலேரக்ஷாபேகைபண்ணும்போதுவேறேருபகாரம்
பண்ணவேண்டா. சுலிபா நமொவரமானவிஷயத்தில் துவக்காலே
சுநநஸூரணாமதியைப்போலே வெளியிட்டுக் குறிக்கவேயமை
யுமென்று திருக்கண்ணமங்கையாண்டான்படியிலே கடைத்தலையி
ருந்துவாமும்சோம்பராயுகத்தியென்று ஸூ-ஃததைவெளியிட்டான்.
சூடி-ஃவராயனாயும், ராயிரக்கையனான காகுஷ பூ ஹாஸா
லிஜிந்தமானதுரும்பாலே துறப்புண்டு பூஹாமுதலாக உன்
னையறிபோனென்னுக உற்றார்வாசல்களெல்லாம்நழைந்து என்னைக்
காத்துக்கொள்ள வல்லாருண்டொவென்று, கதரினவிடத்து காக்
கைக்கொருவருமில்லையாய்த்து. அவ்வளவில, “ஸவித்ராஹவரித
கூஸ-ஃரெஸஸிஹஷி-ஃ” என்றபடியே பூயஹிதகாரிகளா
த ஸ
ன தாயுந்தகப்பனும் வாழுகிற நாட்டிலே குடியிருக்கிற டெவஜா
திகளும் ஸரணாமதரக்ஷணயரூத்துக்குவடெஷாக்களான ஸிஹரி
களுந்தாங்களேறிட்டுக்கொண்டால், “பூஹாஸயம்ஹஸுதாராந
நொவார-ஃபூ ஸி நெதுஹி வாராககொவா | ஹ்ஜி-ஃஜெஹ்
ஃபூ-ஃநாயகொவா தூத-ஃ நஸகூட-ஃயிராவிஷி” என்கிறப

[illegible]

வளவில்போக்கறுதியொழிபடள்ளொருபசையில்லாதகாகம், ஸாரணா
மதமானபோது இக்காகத்துக் கபராயம்பண்ணுகையில் சுலிஸம்
யிவிராஜில்லாதபடியாலே “அத்தைக்கண்டு கொள்ளாமை கொலை
கொண்டுவா” வென்கிறபடியே இனியோரவராயத்தோடே மற்ற
கண்ணும் போமென்றஞ்சி, ஈரலிஸம்யியைவிட்டு திரிகைக்காக
ஒருகண்ணை சுலுத்துக்கிலக்காக்கினார். ஆகையாலிம்முன்றுபுது
தைத்திலும் சுலுத்துக்கு மூட்டும் கொடுத்தபடிகளெல்லாம்-சூசிர்த
ஹிதமாகவென்று மிணீ-தம். காய-தீயுலிஸம்யியுண்டாயிருக்க
லொமபுலுத்தாலே சுநபுரராய் கமிகபெருமானெழுந்தருளி
யிருந்தவிடத்திலே வாராதவளவிலே ஸபியாதினுவனம் பண்ணினா
ராக பழிசுமந்த சிஹாராஜர்விஷயத்திலே இளையபெருமானுடைய
சீற்றத்தைக்கண்டு ஸநு-திரயானதிருவடி, “கூதாவராயலு ஹி
தெநா நபுதபுராஜி ஹம்ஷும | சுனொரணாஜவிம்ஷுரா மூஷண
ஸபுலுலாடி நாகு” என்று அவஸரத்திலே பவராயமே பத்தா
சாக ஸாரணாமதராய் புலாடிப்பிக்க புராவொன்று சிஹாராஜ
ருக்குதர்மோபதேசஞ்சொல்லும் கூ சித்திலே ஹிதஞ்சொல்ல சிஹா
ராஜருந்தெளிந்து, “யதிகிம்விதிக்ரானுவிஸாஸாத ணயெநவா |
பெஷுஷுஷுஷிதவ்யுமெநகஸுரினாவராஜிதி” என்று ஷுமெ
கொண்ட புகாரத்தைச சொல்லுகையாலே, ஹவலிஷயத்திலே
லாவராயநானாலும் ஹமவதொரெ ஷுமெகொள்ள வம்ஷுவத்
தாலே பெருமாள் ஷுதித்தருளுகையாலே யிவன், நிரவராயனாய்
மெஷுஷுய-தொமொனெமென்னுமிடத்தைவெளியிட்டருளிணன். அவ்
வளவில், “யதுஸொகாலிஹதவ்யு ஸு-கூராராஸிஷாவிதம் |
பியாகூவர-ஷாண-தூத ததுகூஷுஷு-சிஹ-தவி” என்று இளைய
பெருமாள் தம்முடைய வார-ஷுவாகு-ங்களுக் கடிஸொகவரவ
ஸாரானபெருமானுடையசித்தத்தளவில் பிறந்தபாசுரங்களென்றுதம்
முடைய வவராயத்தை லொவாயிகமாக்கி, “நவஸு-விதகிஷு
யாயெநவாலிஹதொமதம்” என்னுப்போலே மேலெழுச்சியான
பெருமானுடைய பாசுரங்களுக்குக் காரணம் காமன்செய்தான்.
சிநு-செயதானென்கிறவாகு-ததின் கணக்கிலேசோகமேயாய்த்து,
“ஸபெயதிஷுஷு-ய” என்கையாலே பெம் ளருளிச்செய்த பாசுர

“தெ நெடுதி ஹவத-தெ” என்ற விதுவும் ராவணனுக்கு ஸிஸ-
வானுன ஜநானாத்திலே சுந்திக்ஷணத்திலேயாகிலும் காய-க்ஷர
மாயிற்று. ஸரண ஸுலபபுராநிணியான பிராட்டிவிஷயத்திலே
தா நஹத-நாதிபுவுதெகளானராஷ்வலிகளை து-தீ-த-த-
மூக்ரு ராவாகெடுவ-ஸூ-கூடுவாலியீபு-தா-ஸுலபபாறாடுவெ
டுஹீடுதஜிடுரொஹதெ || ஹத-தாடுவிபாஹஜ-ராஷ்வலி-ஃகி-வி
வக்ஷயா | ராவவாஜிஹய-வொர-ராஷ்வலா நாடு-வஹி-தம் || பு
ணிவாதபுலநாஹி நெடுயிலீ ஜநகாதஜா | சுருடுஷாவரித்ரா
த-ராஷ்வலெ ஸாடுஹதொஹயாசு||” எனது துஜெடுயும் ஸுடுதம்
சொன்னபடியைப்பேசினான். பிராட்டியும் அவர்களிசைவின் றிக்கேயி
ருக்க ஸுலபபுக்ருதியான துஜெடுயோமி அவர்களுக்குண்-ான
துவக்காலே வாஹு-புரவஸயாயருளிச்செய்த வார்த்தையை ஸ்ரீ
வா நர வீரர்களுக்கு சுந-ஹாவித்துக்காட்டுகிறதிருவடி “சுருடு
ஷாவரித்ரா த- ராவவாஜி-ராஷ்வலீ மணம்” என்கிற துஜடாவா
கூடுத்தைமுடித்து, “ததஸாஹீ-டுதீவாஹாஹத-வி-ஃஜயஹவி-
தா | சுவொஹி-தி-ததய-ஃ ஹவெய-ஸரண-ஹிவ-||” என்று பிரா
ட்டி யருளிச்செய்த ரக்ஷாஹர ஸீகாரவாகூத்தை யந-ஹித்துக்
காட்டினான். பின்பு ஸாவராயெகளான ராஷ்வலிகளைப்பற்ற
ராடு-தங் சீறினவிடத்து, “வாவா நா-வா ஸ-ஹா நா-வா வயா
ஹ-ராணா-ஹ-ம- | காய-ஃ கர-ண-ரா-யெ-ஃ நகஸி-ஹாவரா
ஜி-தி||” ஹத-பாடிகளாலே இவன் சீற்றத்தையாற்றி பிராட்டி ரா
ஷ்வலிகளை தானேறிட்டுக்கொண்டு ரக்ஷித்தபடிசொன்னான். இவ்
விருத்தாந்தத்தை யந-ஹ-யி-த ஹட்டர் ராடுமொஷிக்கு மாகாத
நமக்கு பிராட்டியுடைய கூடுடுயொழியத் தஞ்சயில்லையென்னு
மிடத்தை, “ரா-தடுடுயிலிராஷ்வலீ ஸுயி-தடுடுயவாஜி-பாவரா
யாஸயா ரக்ஷஜாவவநாதஜா ஹ-தரா ராடுஸ-மொஷி-
தா | காகன-ஹ விஷ்ண-ஸரண-தி-த-கூடுடுகள ரக்ஷ-தஸா-ந
ஸா-ஜி-ஹாமஸஸ-ஹ ய-த-கூ-ஃதி ஸவாகூலிக்” என்றருளி
ச்செய்தார். இப்படி ஆறு காணத்திலும் ஸரணாமதி யடுடுடு
அஞ்சுரு வாணியாயக் கோர்க்கப்பட்டது. உதாஸ்ரீ ராடுயணத்
திலும் ராவணன் பாட்டன்மார்காலத்திலே விஷ்வதாரா வஸு

[illegible]

தஃ” என்று துடங்கி, “லொ ஹம்பா-ஷி தலெ நடிஸவல வரி நி
தஃ” என்றது தியாகடி-ஷி க்யூதியானராவணனுக்குத் தான் ஹிதொ
வலெஸம்பண்ணின பாழுக்குநீரினாத்துவரிவலதனைபடிசொல்
கையாலும், “லுரெணலெதாஹாநு” என்கிறவாரூவாரத்தாலு
ம், “நிவெடியதகாங்கிபு” என்கிறகாராதிஸயத்தாலும், “புணா
டிஸலெஹாநெஷலெதாவலுபரிமத” என்கிறலவ-ஜுனா ஸா
ணலுடையவாகுத்தாலும் காவ-ணலும்சொல்லப்பட்டது. ஆக
விப்படி குநகலுலுஸ்குபாடிய-கெயாய், வரிவலெனெ-பாய்
அபததில்வலுலுணத்திலே சொல்லப்படுகிற லுரகூலாஸலெவ-
ணாதினெயான புவதினெய லவ-லாவலெஸுயிலும் யலுலார
த்திலே நிலைகுலையாத ஸ்ரீவிலீஷனாழ்வான் அநுஷிததான். அது
க்கிவன் மலமாகக்கோலி ஆபாதலகராயிருப்பார், மெனெஸுய-
மென்னிருப்பார். ஸ்ரீவிலீஷனாழ்வான் கருத்தை யடியொத்தினால்
ஸாணலுரான பெருமாஸ்திருவடிகளில் கெஹுய-மே மலமாயிரு
க்கும். அது என்களையென்னில் ஸாணாமதி காவந்தன்னிலே,
“தகூலா-தூலாஸுலாராஸுலாவலஸாணமதஃ” என்னிதாவி
ஷயங்களிலே நெராஸுத்தைத்தானே கணெகூ பண்ணுகையா
லும், பின்புபெருமாளுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்கிறபோதும், “வரி
தகூலாயும்கா லிதூரணியநாநிவ | லவ-த-லெராஜலு-
த-லவ-லாநிலெவ” என்றுமெனெஸுய-லிகளை அடையவிட்டு
எல்லாவ-லா-ஷா-ம-முமான லெவரீர்திருவடிகளைப்பத் தினெனெ
ன்று விண்ணப்பஞ்செய்கையாலும், இவ்வநநுபுயொஜநன
வயிகாரியென்றுமிடம் ல-வ-லகூமானபின்பு காவெ-ல-நவிட்டு
விட்டு, “ராஜலுபூலா-யலா நலு-ல-லிவல-லிஹாமதஃ” என்
கிறதிருவடிகளும், “நலய-த-த-லீ நாலுராஜலகூலா-லா-
லு” என்றுபெருமானருளிச்செய்தவார்த்தையும்ராஹகியாலே கல
ங்கினலெஹாஜருடையகிளர்த்தி குதி-லையயடைகக்கிடாக நீதி
ஸாஸுங்களிலேசொல்லும் ராஜலுதூனா கட்டளையைக் காட்டின
படியாமத்தனை; திருவடியும், பெருமானருளிச்செய்த:பாசரமும்,
ஸ்ரீவிலீஷனாழ்வான் பாசரமும் விரொயித்தால் ஸனாமநா
யத்தாலேதன்பாசரமே புவலமாகக்கடவது. அங்களே யாகில்,

“சுஹம்ஹக்ஷாடிஸுத்ரீவம் ஸ்ரபு ஹஸம்ஸஹா தஜம் | ராஜா நக்ஷாம்
 காரிஷ ராஜீ ஸுதஜெதக்ஷு வீரீதெ||” என்றுராவணனைக்கொன்
 று உம்மைராஜ ஜத்திலேமுடிசூட்டக்கடவோமென்று பெருமாளருளி
 ச்செய்வானென்னென்னில் அதுவும், “ஸ்ரீ ராரொ முஜீராமுஸுஹொ
 மாஸுஸுவா நுஷம்ஸிகாந | டிரா திய ராயி நாநி தஜீவவம-புபு
 டொஹரி||” என்கிற நயாயத்தாலே அடங்காதஸ்ரண ஜபீ திக்கி
 ப்போக்குவிடாத வா நுஷம்ஸிக ஹொமபுரா நமென்று கொள்ள
 ப்ராஹ். ஆகையாலேயன்றோ முடிசூடக்கடவோமென்று அருளி
 ச்செய்தபெருமானுக்கு அதுக்கொருமறுவுத்தரமாத்நிரம் விண்ணப்
 பஞ்செய்யாதே, “ராக்ஷஸா நாஸுஸொ ஹும்காயாஸ்ரபு யுர
 ணெ|காரிஷ ராஜீயயாபுராணம்பு வெக்ஷ ராஜீவவாஹிநீ||” என்றுஸ
 ரா நிரவெக்ஷணாந திருவடியைப்போலேசுவஸுரொ லிதமானவதிமை
 செய்யக்கடவேனென்று ஸ்ரீவிஜ்ஜணாழ்வான் உத்தரம்விண்ணப்ப
 ன்செய்து, இவன்யாஜீ-கக்ஷத்தைவரமாகவேண்டிக்கொள்ளவீ-த
 ணாஸு ஹா க்ஷிரக்ஷத்தையுங்கூடக் கொடுத்தாற்போலே அடுமை
 செய்யவேண்டிக்கொண்ட ஸ்ரீவிஜ்ஜணாழ்வானுக்குபெருமாளடுமை
 க்குருப்பாக வெஸுய-புத்தையுங்கூடக்கொடுத்தார். ஆகையாலே
 பெருமானுடையநியொமத்தாலே திருவடிநிலையைமுன்னிட்டு ஸ்ரீஹ
 ரதாழ்வான் நாட்டிலுள்ளாரா ரியமித்திருந்தாபோலே யுரஸுஸு
 வநாஸுமாக வவ தீர ரான பெருமானுடைய நியொமத்தாலேமட்டு
 ப்படாத ராக்ஷஸுரொவழிப்படுத்திநடத்துகைக்காக ஸ்ரீ விஜ்ஜண
 ப்பெருமாள் ராஜஜுத்தையிசைகையால் இதுவும் சூஜா நு-வாயுந
 மாகையாலே கெகஸுய-புக்ஷாடியிலே யவயித்தது. இவர் தமக்கு
 இசைவன்றிக்கேயிருக்கப்பெருமானுடைய சுமுவநீய ஜதமமானஸ
 வயுவ-புக்ஷாஸுனத்தாலே ராஜஜுப்பண்ணினொன்னுமிடம்பெ
 ருமாள் தன்னுடச்சோதிக் கெழுந்தருளுகிறபோது விடைகொடுத்த
 பாசரத்தாலே வெளியிடப்பட்டது. “யாவது ஜாயரிஷ ஜு-திதாவ
 துமெவலிஜ்ஜண | ராக்ஷஸுஸு-பு ஹாலீய-பு ம்காஸுஸுயரி
 ஷு-பு || ஸாவிதஸுஸுவிசுந காய-புக்ஷாஸுஸுந | புஜா
 ஸு-ராக்ஷயஜெ-புண நொ-தரம் வகூ-பு-புவி||” என்று மிருக்கொ
 டெயிதே பெருமாள் இவனா ராஜஜுத்திலேயிருக்க விசைவித்தது.

னையு மிசைவித்துக்கொண்டு செய்தருளுவதாகவன்றோ வெங்க
 னைக்கேட்டருளுகிறதென்று இப்படி பெருமானைக் கொண்டாடி பரி
 வாலே கலங்கின சுமடிபராஹஜாம்பவசு பூஹ்திகளான முதலிக
 ளாலே ஹெகாஹாஸங்களை ஹெதாக்களாகக்கொண்டு விலீஷண
 வரிமு மத்தைக் கடுகவிசையாதொழிய தக்ஷவித்தாய் ஸநந்தி
 யான திருவடியவர்கள் சொன்ன ஹெகாஹாஸங்களையெல்லாம்
 பூதிஷெவித்து ஸவரீக்ஷிதங்களான மண்ணீரெடி-பாஷமண
 வகங்களாலே ஸ்ரீ விலீஷணமுவான் வரிமு ஹெனென்று விண்
 ணப்பஞ்செய்தான். அவ்வளவில்பெருமாள்பராணாமதனைநவியச்
 சொல்லுகிற திரளிலே இவன் வரிமு ஹெனென்று சொல்லு
 வாராயும் பெற்றோமென்று திருவுள்ளமுகந்து “சுமாராஜிபூஸநா
 தாபூகாவாயஸதஸுஹி| பூதஜாஷதஜ-ப-ஷ-பூ -
 தவாநாதநிஸிதம்” என்கிறபடியே சுகம்பநீயுராந ஸதீதத்தை
 யருளிச்செய்யத்துடங்கினார். விலீஷணன் ஸஜெஷணகையாலே
 ஸங்கநீயுனென்ற வம்வாஜிமதங்களுக்கும் இவன் நிஜெஷண
 கையாலே வரிமு ஹெனென்கிறதிருவடிதத்துக்கும்சுவிரா-பமா
 கையாலேஸஜெஷணையாகிலும் பராணாமதனென்றுபேரிட்டுவந்
 தவன்வரிமு ஹெனென்றுதாமருளிச்செய்யப்புகுகிறதே மவ்வோ
 லகத்திஸ்ஸாவிரா-பமாகையாலேஇத்தையெல்லாருங்கூடசுநாஜரிப்
 பார்களென்று பார்த்தருளி “ஜோஷிதவிவக்ஷாஸிகாஹித திவிலீ
 ஷணஸுராதஜிஹாஜிததாஹவஜிஸுயவிலிஸெதெ” என்று
 நம்முடைய மதத்தையும் முன்சொல்லநினையானின்றோம். அதினு
 டைய வநுஷானம் பின்பு பார்த்துக்கொள்ளுகின்றோம். நமக்குப்ப
 ரிவாரான நீங்கள் நாம்சொல்லுகிற வாகுத்தை விலீஷணனுடைய
 பராணாமதிவாகும் பட்டதுப்படுத்தி சுநாஜரியாதே கேட்டுத்
 தரவேணுமென்று இரைந்தருளினார். இப்படிமுதலிகள் செவிதாழ்
 க்கும்படியினாந்து தம்முடைய ஸாவஞ்சொல்லுவாராப்போலே
 ஸவிலிஜாஹத்தை ஸஜீவீனமான ஹெதாவோடேகூடச் சுருங்கவ
 ருளிச்செய்கினார். “ஜிதாஹவெநஸம்பூஷா நதஜெயங்கயம்
 வந்ஜெஷாயஜிதஸுஸுராததாஜெதஜமஹி-தம்” என்று
 பெருமாள் தம்முடைய சீர்மையாலே சூசிரிதனை தம்மோடொக்கப்

பார்த்தருளி ஸாரணாமதனென்று புல்லீதாகச்சொல்லமாட்டாம்வ்
 லீது ஹாவெ நஎன்றருளிச்செய்கிறார். பெருமானோடு துருஸ்ஸெ
 யானபிராட்டியும் “விஜி தஸுஹியஸி-ஜி ஸாரணாமதவதுஃ | தெந
 றெஜித்ரஹவது-தெதயஜிஜீவித-ஜிஹுலி” என்று ஸாரணாமத ஸஹவி
 ஷயத்திலே றெஜித்ரயென்றருளிச் செய்தாளிரே. லீது ஹாவெந லீ
 து கெவநஇத்தாஸிங்கா நுகுருஸுஹு ரஜிவதுருகமாகப்பண்ணி
 ன சூதுரகூஹரஸஜிவ-ஹுணஸுலிவிதமாகிறது, அங்கனென்றிககே
 லீது ஹாவணையாவென்றவுமாம் உன்னிலையேயாகிலும் ஸாரணாமத
 னென்று பேரிட்டுவநதாரை நாம் விடமாட்டோமென்கிறார்.

இப்படிவ லாஜஜாத்ரஹாவெகூமான பெருமாஸ்திருவுளத்தை
 யடியொத்தி, “வாவீயஸொவி ஸாரணாமதிஸஹஹாஜொ நொ
 வெகூணஃஜிதவொவிதஜீஸாரஸு | கவகூஜா நஸுகூகர-ணாஸ-ஸ
 தீஷ-நஹவாவஹாராகு லீத-ஜிஹ-ஜிஜிஜிநா” என்றுவரு
 ள்கள் விண்ணப்பஞ்செய்தார்களிரே. பூரஹ- இவன் ராவணமு
 ஹமு-ஹீதநுயக் கடலுக் கக்கைநின்று, “ராவவஹாரணாமதஃ”
 என்னுனாக்நாமதிதெரெபேடே வெநதெதயமதிபாலேயக்கரை
 க்கைசெல்லவேண்டியிருக்க நாமிருந்தவிடத்திலே, “வஹொரஹ
 ரிமஹாநிவதஜீ” திநொயத்தாலே வந்தவிவனை நாம்விடும்படி
 யேன். ஸஹபூரஹ- ஸஜிஜீபூரஹ- இங்குஸஜிஜீமாவது, து
 கூரஹ-தூரஹாரஹ, “வரித ஜகூரிபாலுக்காரித்ராணிஹநா
 நிஹவஜிதஹொஜ ஜஹஜீவிதஹஸ-வாந்ஹெவ” என்கிறபடியே
 ஹெயொவாஜெயவிஹாமம்பண்ணிக் கழிக்கவேண்டிவது கழித்து
 கைக்கொள்ள வேண்டிவது கைக்கொண்டு ஸாரணாமதனென்கிற
 உகியை பத்தாசாகப்பத்தியதிஸஹெகெதீர்ந்து சுஹாமரைவாரு
 ஷகாரமாக முன்னுட்டுக்கொண்டிவருகை, நதஜெயம் - இவன்
 வரிதஜாஜஜே வரிமுஹஜேஹென்கிற ஜீஹெஹெஹெதுந்
 க்குப் ப்பாகிறது. ஸாரணாமதனென்கிறஸஹததை நம்செவிப்படுத்
 தினவனை நாம்விடவல்லோமோ. சுஹந-ஸாரணாமதஹுக்கு மஹ
 ன்களில் லையாகிலும் ஜொஷங்கள் பூரஹங்களையாகிலும் இவனை
 க்கைக்கொள்ளுகை வரிவராஜர்க்கலிஜிதமன்றையாகிலும் இவனை
 க்கைக்கொண்டால் மேல் ஜுஷஜுஷபூ துவாயஸஹஸுமுண்

நிர்ப்பமுமுடைய நீங்கள் வலிஷ்விராஜித்ருஷுஹஸ்திரவஸிஸி
புஷுதிகளான ஸத்துக்களுக்கும் நெஞ்சாரபபடாமெநம்ஸுவாவ
த்தையுங்குலையாதேநம்மைப்பெறப்பாரிருங்கொளன்றுதிருவுள்ளம்.

ஐதி கவிதாக்கி-கவி-ஹஸு ஸவ-தஞ் ஸுதஞ்ஸு

ஸ்ரீவெங்குட நாயகஸ்ரீவெனாநாயகஸ்ரீகதிஷு

சுமயபுஜா நஸாரொ-ஸாரணஸ்ரீவபுக்ஷாம்

வம்ஹொயிகாரம்.

ஸ்ரீதெநிமகாநைஹாம-ஸாவெநம்.

இப்படி பெருமானருளிச்செய்த வார்த்தையைக்கேட்டு ஶீஹா
ராஜர் மஹிஷபுஜயனான ராக்ஷஸனுடைய சுநுபுவெஸத்தாலே
என்றவிளையப்புகருகிறதோவென்று பெருமாள்பக்கல் பரிவாலேக
லங்கிப்பின்பு “கொநாஸிஹவெதஸ்யுயநெஷநவரித்யுஜெக்ஷாம்
ஜ்யஸம்வஸநம்புராஹ் ஸா.தராயம்வரித்யுஜெக்ஷாம்” என்று விலீ
ஷணஜெஷ-நஸாஜி கனாக்காட்டிப்பெருமானே விலக்கப்பார்க்க பெ
ருமாள் ராஜநீதிப-பொடெயாலே யு-தரநெருளிச்செய்தார். பின்
னையும் ஶீஹாராஜர்பெருமாளுடையபுவஹவாரதஞ்ஸுக்ஷொஷ
யாலேயிரே நாம் விண்ணப்பஞ்செய்த வார்த்தை திருவுள்ளத்தில்
படாதேயிருக்கிறதென்று வ-ஜிபண்ணி ஒருபுவத்தக் கிரண்டு
புவத்தியாகப் பண்ணுவோமென்று இளையபெருமானையுங் கூட்
டிக்கொண்டு திருவடிகளிலே விழுந்து பெருமாள் திருவுள்ளத்திலே
தரிக்கவேணுமென்று பார்த்து உம்மளவிலன்றிக்கேயு முமக்குத்
தோழனான யென்விஷயத்திலும்ஹிஸுரபுராணஹிதரானயிள
ையபெருமாள் விஷயத்திலும் இவன் புஷுஹனாய் நின்று நலியுங்கி
டர் ஆகையாலிவன் வஜிநென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய வித்தைக்
கேட்டபின் பெருமாள் “ஸ-ஸ்ரீவஸு-த-ததா-க-ர-ஸு-க-
விஜ்யஸு-த-தத-ஸு-ஹதர-வா-க-ஸு-வா-ஹரி-வ-ம-வ-” என்கிற
படியே கலக்கும்படியாக ஶீஹாராஜர் இளையபெருமானைக் கூட்டிக்
கொண்டுபண்ணினஸாரணாமதியில்காட்டிலும் தெளிவடியாகவந்த
விலீஷணன் ஸாரணாமதியொன்றுமே புவஹமென்றறுதியிட்டு

ன்று, ஒருகிய-க்குசெயதபடியிது. இப்படி இஃ-ம் கிய-க்குக்களு
க்குங்குட ரக்ஷணீயமாயிருக்க யஸுபுவத-க்ரான நாமிருந்துஸர
ணாமதனை வஃ-னென்பதும், துாஜ-னென்பதுமாகானின்றேம.
குவொதந - ஒத்தைக்கபோதமாகையாலே விலக்குகைக் கீடான
பரிவரில்லாமையாலும், சுஃ-மென்று ஸு-கியிலோதுகிறபடியே
ஸஹாயிகாரத்தாலே யதி-யிலேசொரிகி, “ஸுண-வா வஹிதஃ
காஜயதெவக்ஷ ராஜ-ஹம்ஹிதஃ | ப்ராஹ்மணரவிக்யபாநித-ஸ
ரக்ஷ-ஸாரணாமதஃ” என்று யதி-த்திலே வெளிப்பிக்கிற ஸஹய
தி-வாரிணீஸம்ஸம்யத்தாலும் ஸநி-யியாலும், அக்கபோதமசடெக்
கன ஸாரணாமதரக்ஷணயதி- ந-ஹி-க்கப்பெத்ததிமே. ஸு-ஃ-
குவொதத்துக்கு வேடந்தானே ஹய-பாவஹரணமபண்ணினஸ
து-வாயிருக்கும். நமக்குவிலீஷணன் அப்படிப்பட்ட ஸு-விரு
ந்த ஸுரினின்றும் வந்தானத்தனையன்றே, ஸாரணாமதஃ - குவொ
தமிருந்த மரத்தடியிலே வேடன் யாஜ-ஹி-கமாக வந்தானத்தனை,
“ ஸொ-ஜ-ஹி-ஸிரஸாக்ஷவா வாக்ஷ-ஹவநஸுதி- | ஸாரண-ஹி-ம
தொஷ-ஹி- ஷெவதா-ஹி-ஹவாலி-நீ-” என்று வநஸுதி ஷெவதை
பைக்குறித்து ஸாரணஸஹ-ஹி-யொமித்தா னத்தனை யொழிந்து
இக்குவொதத்தைக்குறித்து ஸாரணஸஹ-ஹி-யொமித்திலை.
விலீஷணன் வ-து-ஹாராஹிக ளெல்லாரையும்விட்டு, நாவவம் ஸார
ண-மதஃ - என்று நமக்கு கூடு-ஸு-னான ரவ-வானவன் ராக்ஷஸஸம்
வாஜததிலே ஸாரணாமத ஸ-ரக்ஷணம் பண்ணினபடியை நினைப்
பித்துக்கொண்டு நம்மை யயாக்ஷ-ஹி-ஸாரணாமதனான. சுஹி-த
தஸ - வேடனாகையாலே வக்ஷிஜாதிக்கு ப்ர-த-ஸு-து-வமாய்
வி-ச-வித்து தன் ஹய-பாவஹத-பாவமானவிலை இவன்பட்டது
படுகிறனென்றிருப்புதல் சுவஸரத்திலே நலிய விரகு-த-தெதல்செ
ய்ய ப்ரா-ஹமாயிருக்க சுதியியைஷெவக வியிக்கிற ஸு-கியின்படி
யே தேவர்களை சூராயிக்கிறதிறத்திலே சுஹி-வமாகவன்றே அக்
கபோததி-த்தபடி நாமும்ஸாரணாமதனை, “வஃ-தா-ஷெ-தீ-வெ
ண-ஹி-நஸு-ஹி-வெ-ஸ-ஹ” என்று சு-ஹ-ஸம்-யி-வ-ய-ஹ-மாகவஹி-
யா-நின்றோம். யயா ந-ய-ஸ-தத்தாலும் சு-தத்தாலும் சு-த-ஹ-
வேடனுக்கவெக்ஷிதங்களான வ-ஹ-நய-நா-ஹி-களைப்பண்ணி நல்வி
ருந்துவந்தாலாதரிக்கும்படி நன்றாகதப்பா-த சுஹி-ஷா-ஹ-ம-ய-யி

ல்லாதே அக்கவொதகோடித்தபடி. யயா நயாயம்-இன் சொல்முத
லாக பூணவய-ஹமாக ஸாரணாமதவிஷயத்தில் ஸகிவம்வநம்
பண்ணுதேசெய்த பரிவெல்லாமளவாயிருக்குமத்தனைபோக்கி மிகு
தியுண்டோ “வெஸுஸோவெஸுநிபுத்தி” புறம்பேசில வாஹா
ரங்களை யெடுத்திக்கொண்டு வந்திட்டதன்று; தன்னுடையதான
உவ்வாஹாங்களிலே சிலவத்தையிட்டு உவவாரித்தது மன்று.
விவெகமில்லாதார் தானாகவலிபானித் திருக்கக்கடவதாய் விவெகி
களும் சூடிமான யபி-லுர்யநமென்று பேணக்கடவதான ஸாரீ
ரத்தில் லோஸங்களாலேயன்றோ. அங்கே அவனையும் உவவாரவொ
வ-கமாமகநல்விருந்தூட்ட பூவார்த்தித்தது. லோவெஸு-வனகடிஸா
ங்களையறுத்திட்டதன்று. கடுகபசிதீர்க்கவேணுமென்று வேடனுக்கு
தனக்குள்ள அவயவங்ளொன்றும் சொஷியாதபடி ஸாரஹமாஜிதா
வஸரைப்போலே யிதொரு லோதவஸாக நினைத்து நெருப்பி
லேகாணும் விழுந்தது. இப்படி இஸுபாகத்தில்சொன்ன வரூமதன்
னை தம்முடைய வந-லோந தத்துக்கு ஹெத-வாக வந-வழித்து
க்கொண்டு இப்படியானால் நமக்கு ஸாரணாமதாரக்ஷணம்-வெகி-தி
கநயாயவலிபமன்றோ வென்றருளிச்செய்கிறார். “ஸஹித-புதி
ஜயாஹலாய-ஹத-ஹாரோமத-கவொதாவா நஸுஸுஷகி-
வ-நபி-லியொஜந” ஸஹி-அக்கபோதம் நம்மைப்போலே யபி-
ந-லோநம்பண்ணக்கடவ ஜாதிகளிலொன்றிலேயாதல் ஸாரண
வஸாதிலேபாதல்பிறந்த தன்னென்னுமிடம்பூவலிபோயன்றோவி
ருப்பது. தன்ஜாதியாலும் விஸெஷித்துதன்கொடுமைபாலும் “கஸி
த-புதி ஸோவார-வகிணாங்காருஸந்தி” என்று வகிஜாதிக்காக
விர-பினாய் கபோதமிருந்தவிடத்திலே யாடிவிகமாமகவந்துவிழுந்த
துக்குமேலேகபோதத்தைக்குறித்து ஒருவாயபூயொமரக்ஷாரஹி
தனாய்விவரீதா ந-லோநத்திலும் நிலைகுலையாதவனாய் சுந-காவ
வெஸாமாதல் சுந-கலுவாடிபூஸம்மாதவின்றிக்கேகிடர் அவ்வே
டனிருப்பது. ஸஹித-புதிஜயாஹ - தன்னையழியமாறியன்றோ
அவ்வேடனைக்கைக்கொண்டிரக்ஷித்ததுமுன்பேஸு-வென்றுபொ
துவிலே அருளிச்செய்தத்தை அவன்வூத்தியைக்காட்டிவிஸெஷிக்
கிறார். ஹாய-ஹத-ஹாரம்-இப்படியே ராவணன்வந்தாலும் நமக்
குக் கைக்கொள்ள வேண்டியன்றோ யிருப்பதென்று திருவுள்ளம்

சூமதம் - இவன் தன்னைக் கைக்கொள்ளுகைக்குச்செய்த உவாயா நுஷானம்கபோதமிருந்தமரத்தடியிலேவந்தவளவேகிடர். அல்லது வநஸ்திஷெவதைபைக்குறித்து ஸாரணமென்றுசொன்ன ஸஷமும கபோதம்கேட்டதில்லை. கவொதஃ-முன்பே கபோதமென்று சொல் லியிருக்க இருக்காலமட்டும்கபோதமென்றது-ஸிஸியினுடைய ஸார ணாமத ரக்ஷணயதீகம் சொல்லுகிற ஸ்ரீ நகவொத வுதான த்தில்போலே கவொதவெஷங்கொண்டானொருஷெவனோ ிஹஷி- யொவென்று ஸங்கியாமைக்காக இது வவவ-கூடுவிஸெஷத்தாலே மஜெஷாஜிகளைப்போலே திய-கூடியிருக்கவிப்படி யதீகா நுஷா ந யொமாமாய்பிறந்ததுவா நரஸுஷவேறேயும்ஒருதிரிக்குஸூ - வானவேடனை ரக்ஷித்தபடிகேளீர். வா நரஜாதிக்கு முடிசூடின நீர் வ்யாவ்யுவா நரஸுவாடிம்கேட்டறியீரோ. ஒருபுலிபின் துடர்ந்துதானி ருந்தமரத்தடியிலே வந்தேறினவேடனை அந்தவ்யாம-விடச்சொ ல்ல விவனை ஸாரணாமதெனன்று வா நரம் ரக்ஷித்தது. அப்போது மரத்தடியைவிடாதே கிடக்கிறபுலி இவ்வாநரம் தூங்கினவளவிலே வேடனைப்பார்த்துஉன்னைவிடுகிறேன் வானரத்தைதள்ளவல்லேயோ வென்ன வாவஸ-கியான வேடன் தனனைரக்ஷித்த வானரத்தைத் தள்ளினவளவிலே வானரத்தைப்பிடித்து உன்னைவிடுகிறேன் உன க்கு சுவகாரகனாயுன்னைத் தள்ளினவேடனைத் தள்ளித்தரவல்லேயோ வென்று ிநுஷுஜிஃஸ வஸுமான புலிசொல்ல யதீகவித்தான வா நரம் பூரணாத்யதஸெயாகையாலே சுஹுடியமாக விசை ந்து புலிவிட்டவாறே மாத்திலேறி ஸூத்ருவான வேடனைப் பின்பும் போக்கற்று தானிருந்த மாத்திலே யிருந்ததேயடியாக ஸாரணாமத எென்று ரக்ஷித்தது. நீர் வானரங்களுக்கு முடிசூடியிருந்தாலும் உங்களுக்கு ஜாதியதீகமென்று பார்த்தாகிலும் கைக்கொள்ளவே ண்டாவோ. வா நரஸுஷ - முதலிகள் கலங்கினால் தெளிவிக்க விருக்கிற நீர் கலங்கலாமோ. வா நரஸுஷ - வாலிவடித்திவிரு ந்தவாறே உமக்கு ஸாரணாமதவீஸெ ருவித்ததோ. வா நர ஸுஷ - வா நரஜா துமல்லீரோ, சூழிதனுடைய வுத்ருமார்ய யதீகாயதீகங்களை யறிந்துமிருக்கிறநீர் அல்லாத வானரங்களைப்போ லே காவெயம்பண்ண பெறுவதிரோ. “கிவ-நதீகியொஜநஃ” கபோதம செய்தபடிகண்டால் நமபோலிகளுக்குகேட்கவேணுமோ

நாம்பாரணாமதரக்ஷணத்துக்குக் கொடியெடுத்தரவ-வஸத்திலே
 “ஷஷிவ-ஷ-ஸஹஸ்யாணி லொகஸ்யுயத தாஹிதம் | வாண-ர
 ஸ்யா தவத்ருஸ்ய மாயாயாம் ஜரிதம்யா||” என்று அதுபதிஞயி
 ரமாண்டு வெண்கொத்தகக்கொடை னிழலின்கீழாழிய வேருரு
 நிழலிலொதுங்காதே லொகரக்ஷணாக்ஷ-மகபத்துத்திக்கிலும்தேர்
 நடத்தி ப்ருஸிஜினை உபரயஜஹாராஜனுடைய மகஞர் வலிஷ
 விஸாரீத்ரு ஸிஷ்ஞயம் ஜஹாயொயியாக ப்ருப்யாதனை ஜநக
 ஜஹாரஜாவோடே ஸம்ஸம்யம பண்ணின நாமும், “நாரொ
 வித்ரு ஹவாந்யஜே” என்று உடம்பில் ஸிஷ்தயா ப்ருஸிஜியை
 ஏறிட்டுக்கொண்டு, “ஜெய-பாஜா நாமலொகஸ்ய கத-பாகாரயிதா
 உஸம்” என்கிறபடியேபுஜுத்தனைகாலமும்நமமுடைய கைபார்த்தநாட்
 டாராநுஷ்டிககும்படி நடந்துபோனது இன்று ஸாரணாமதவாதம்
 பண்ணினால் நாடேனபடக்கடவது. “ஜெயம்” நம்முடைய ப்ருதம்
 பினபு சொல்லக்கடவோம். “ஸாரொநெந்யாயஜே-ஸெது-ந-பார
 ணாம்” என்கிறபடியேநமபோலிகளெல்லார்க்குமிதுவேபொதுவாய்
 க்காணுமிருப்பது. ஜெயம்-நமபோலிகளெல்லார்க்குமிதுவேபொதுவாய்
 ளோ. ஹிம்ஸாஹிந-ஹிகளாகையாலே சுவஜ்யைவயிக்கவல்ல நாவ
 ணாஜிகளுக்கன்றோ இப்படிக்கொத்த காய-புகளரு-ஹிப்பது. ஜநம்
 ஸாரணாமதனை வரிதஜித்தவன என்னபிறப்பு பிறந்தாலுக்க
 டவன, நமபோலிகளுக்குஜநப்ருயொஜநம்ஸாரணாமதரக்ஷணமன
 றோ. ஸிஷ்டா நுஷ்டாநம் ப்ருஜாணமேயாஹிலும்ஒரு கவொதஜெநுஷ்டி
 த்ததென்றொரு ப்ருஜாணமுண்டோ இதுக்கு வியாயகமாயிருப்ப
 தொரு வாக்யம் வேண்டாவோவெனகிற ஸங்கெயாக கண்டிவெ
 ன்பாறொரு ஜெஹஷி-கண்டதொரு மாயெயைக் கேளீனென்கிறார்.
 “ஜெஷ்டிக்ஷணஸ்யுப-தெது ணகண-நாவாஜெஷ்டிக்ஷணா | ஸ்யுண-மா
 யாம்பாராஜீ தாயஜிஷ்டாஸ்ததவாஜிநா||” கண்டிவெனகிறஜெ
 ஷ்டிக்ஷணனுடைய ஜநப்ருகஷ-த்தை முற்படக்கேளீர். ஜெஷ்டிக்ஷண
 ஸ்யுப-தெதுண-தான தோன்னியன்றக்கே “யஸ்யுஸ்யாஸ்யுஸ்யா
 த்ரியம்விதா” என்கிறபடியே அவனுடையவிதாவும் உத-ரொஜா
 ல்யாயிபாய்க்கீஜ் யஜ்ஷ்டாவாய்க்காணுமிருப்பது. ஆனால்பறப்ப
 தின் குட்டிவிழாதிதே “கணஸ்யுப-தெதுண” ஜெஹாதவாவாந
 கணனுக்கிற ஜெஹஷ்டிக்கு ஸம்ஸாரநிஷாராகுறய்க்காணு மிவனபிறந்

போலே தாவலாதி-பூயாவாஹா ஐதராஜி பூரோணங்களாலே
 பூவத்தியமஸகமமலாய நமாபிரக்தும். சுலபமென் றுஸ்கொ
 ஹாவத்தாலே ஸவ-பூயாவாவத்தையம் சொல்லுகிறது. “ஸுர
 ஹதெஹ” எனகிறவித்தை வஹீயென்று சிலர் வுராவாந்
 பண்ணினார்கள். ஸொரோசியாண்டானுள்ளிட்டார்கள் உதயி-
 பென்று நிரூஹித்தார்கள். ஐரண்ட வக்ஷத்திலுமுள்ள முணொ
 ஷததரோயானங்கள் அந்தந்த முயங்களிலே கண்டுகொளவது.
 அதில் வஹீவக்ஷத்தில பூவஹாயவென்கிய விதுக்கு ஸ்கொ
 மிலலாமையாலேபூவத்தியினுடைய ஸுராயிகாராக்ஷம் ஸிபிக்கும.
 உதயி-பூவக்ஷத்திலஸுராயிகாராக்ஷங்கொணாக்ஷமாம். வஹீயானால்
 கெவலாவணாஜிதா ததைப்பற்றவனறு. பூ ஹா-பூ யஜிகளே
 யும் நமமையுமபற்ற ஹயமில்லாதபடி பண் னுவோமென்று அருளிச்
 செய்தபடியாம். உதயி-பூயானால் விலீஷணென்றுநினைக்கவே
 ண்டா. ராவணனாகிலும்நாமவனுக்கு சுலபபுரா நம்பண்ணுவொ
 மென்றதாம். இப்பொருட் கீழில் பூகாணத்துக்குமமேல்பூகாண
 ங்களில்ஹோக கருக்குமசேரும். இந்தயோஜனையில்ஸுராயுமபத்
 தஹயாவாஸுரவிலிங். “நிஜா நஸுரஹதா நா ரெகஃகி-பூவபூ
 டிஃ|ஐதிபஸு ருக்ஷா த-பூ த-தஸுரிஹவிஹி || ஸவ-பூய
 ராயநிஷுதரா பூவதரா கரணாநியி|பூ-ஸாடியஹஹிப-ந
 ஸதொவிலயஜி ஹதி || சுவாயஸஹ்வெஹதொயயா ஹ-பூ ந-ஸரி
 ஷுதெ | பூயஸரிதிரியஸாது யத-நஸுரணவ்ஜெக||” ண
 தபூத-பூ-பூ பூரோணா ந-பூதமாய்தவரில் பூதவாயம் வரும்
 படியான யஜி-மான ஸகூல்காணும். பூ - நமக்கு ஸகூல்காணும்
 துதைக்குவிலக்கான வஜா நாஸகிகொருக்காலும்வாராதுகாணும்.
 ஆகையால்விலக்கவொண்ணாத இவ்வுதத்தைபரிவரான நீங்களுமி
 சைந்து ரக்ஷிபுங்கொளென்று திருவுள்ளம். இஹோகத்திலருளிச்
 செய்த பூவத்தியினுடைய ஸவ-பூயிகாராக்ஷத்தை பூகூதமான
 ராவணவிலீஷெனா ஹாஹாணத்திலேகாட்டி, இவன் விலீஷண
 னேயாகிலும் ராவணனாகிலும் நாமிவனுக்கு சுலபபுரா நம் பண்
 ணினோம். உம்மையும் முதலிகளையும் வுர-ஷகார மாகக்கொ
 ண்டு நம்மை ஸாரணாமதனாவனை சுரோ நவ நுராயஸுரான நீரே

நம்மோடேசேர்த்து நமக்கு வாராஷாயத்தைத் தாரீரென்று
 வுஹ்யுதாரதஞ்ஞோதோத்த வருளிச்செய்கிறார். “விலீஷணொ
 வாஸுபீவயஜிவாராவணஸயம் | சூநபெநஹரிஸுஷ்ஞத
 லேஸுஜாயம்யா||” நீங்கள் சொல்லுகிறப்போலே விலீஷணவுகவு
 மாம. கூவொதத்தின்பேறு நாமும் பெறவேணுமென்றிருக்கிற
 நம்முடைய லேநாராயத்தின்படியே ஸாக்ஷாஜாவணனாகவுமாம்.
 சுஸு- “ராவவஸாரணமதம்” என்கிறவாஹுஜொகீயநேர்ந்த
 விவனுக் கென்றபடி. சுஸுவென்கிறவிதிலே இவனுடையவநு
 வ்யயிகளும் சுநுபுவிஷ்டர் - சுநுவ்யயிகளுடைய ஹயமும் ஸரி
 ததாலாய்த்து. இவனுக்கு சுலபபுரா நஹ பண்ணித்தாவது. விலீ
 ஷணாஹீகாரத்தையிசைந்துமுதல்களபக்கல ஜாக்ஷிணுங்குலையா
 மைக்காக இவனைச் சிந்து வரீக்ஷித்ததாகப்பண்ணி கைக்கொண்
 டாலோவென்று லேஹாராஜருக்குக் கருத்தாகத் திருவுள்ளம்பற்றி
 உத்திரமருளிச்செய்கிறார். டுதலேஸுஜாயம்யா-ஸதஸுஹான
 நாம் பண்டே ஸாரணாமதவரிதூணத்தை நமக்குவ்ருதமாகஸுக்
 கூலி த்துவைத்தோம்விலீஷணஹமஉவாயலேநுஷித்தான். ஆனபின்
 புநாமிவனுக்குசுலபபுரா நஹ பண்ணிஹமாய்த்து. இனியீவனுக்கு
 நம்மைப்பத்த வரீஹெஷ்யென்று ஒரு ஹயஸூனத்தை உண்டா
 க்கிநமக்கு வ்ருதஹமஹிதக்கவழுகிதோ தாங்களேதெளியப்புகுகிற
 முதலிகளபக்கல் ஜாக்ஷிணுஹமமழுகிதோவென்று ஹரிஸுஷ்ஞ
 ராய வாராஜருக்குக் குழுகுடின லேஹாமனாக்களாசிருக்கிற
 நீரித்தை நெஞ்சிலேயுரைத்துப்பாரீர். சூநபெநமென்கிறது கூ
 யத்தில் தீர்விருந்தபடி.

ஹி கவிதா கிஹலிஹஸு ஸவத்தஞ்ஞ ஸதஞ்ஞஸு

ஸ்ரீலேஷுநாயஸுஹெஜானாவாயஸுக்ஷுதிஷு

சுலபபுரா நவாரொ-ஸாரணஸுஹுபுக்ஷு

சுஷ்ஞொயிகாரம்.

ஸ்ரீலேஷுநாயஸுஹெஜானாவாயஸுக்ஷுதிஷு.

இப்படி யருளிச்செய்தவாறேமுன்பு, கூழாள்பட்டுநின் நீர்களை எங்கள் குழுவினில் புகுதலொட்டோமென்று நின்றமஹாராஜர்தெளிந்து தாம்பண்ணின வவராயத்துக்கு பெருமானே கூடமைகொண்டு தாமே வாரூஷகார மாய்வந்துமண்ணும்மண முங்கொண்மின் எமதிடம் புகுதுமின் ஐத்யாழிகள் பூகியையாலே நாங்களும் ஸ்ரீவிலீஷனாழ்வானும் ஒருவாசியற வடிமைசெய்யப் பெறவேணும். நாங்களும்ஜீவனுக்கு ஸ்வாஜாஸொஷி யென்னுமபடியடியோமாகவேணுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, இப்படி பூகிவையங்கழிந்தால் சுநனாரம் பெருமானுக்கு ஸாரணாமத லாஹமாகிற வாரூஷாரூம் பிறந்தபடியையும் “ஐத்யாஸ்யாஹயந்தியா” என்கையாலே சுஹயம்பெற்ற ஸாரணாமதனுக்கும் இப்படி விஸெஷித்துப் பெருமாள் பாகரமன்றிக்கே தங்களுக்கு வேறொரு வுபாயமின்றிக்கே ஸாரணாமதனுடைய வலினைத்திலையடங்கிக் கூடவந்த நாலுராஷஸர்களுக்கும் பெருமாள் திருவடிகளைப் பெறுகையாகிற வாரூஷாரூம் பிறந்தபடியையும்வயட்குவிடிாழிகளில்படியே வரஸாரஸஸெஷத்தாலே பிறந்த வீதிவரீவா ஹமானஸ்வாடி விஸெஷங்களையும் எல்லாமிந்த ஸமஸ்த்தின ஸெஷத்தாலும்மேவில் ஸமஸ்த்தில் முகப்பாலுமாகச்சொல்லி ஸாரணாமதிவெடிமான பூவையத்திலே உவநிஷஜாமமான சுஹயபுரா ந பூகாரணத்தைத் தலைக்கட்டுகிறான் ஸ்ரீவாழ்க்கிஹவாந. அவ்விடத்தில் தாம் முற்பட நினைத்ததொன்றை விலக்கவல்லாரில்லாதபடியான நிரங்குஸலாதனா தனாத்தையுடைய பெருமானாஸ்ரீ தவராதனாராய் ஹாராஜரையும் முதலிகளையுந் தெளிவித்து சுநயெநம் ஹரிஸெஷ என்றருளிச்செய்த வறவுடமையிலும் நீர்மையிலு மீடுபட்ட மஹாராஜர் விண்ணப்பஞ்செய்தபடிசொல்லுகிறான். “நாஸ்யுதவஹிஸ்யுக்ஷாஸஸ்யு வஹிஸ்யு வஹிஸ்யு | பூத்யுஹாஷ தகாக்ஷஸ்யு ஹாஷெநா ஹிஷாஜி தி” ஸாரணாமதனாடிவர்கை விடில்எங்களும் புகுரிலும் அழியும்படிநிற்கிறவிலீஷனாழ்வானையும் இவனையழிக்கநினைத்த பரிவரையும் ரசிப்பித்தபடியைப்பத்தவிங்கு நாஸ்யு வென்கிறது. து-என்கிறவித்தாலே மஹாராஜருக்குக் கலக்கமுஞ்சீததமுமான முன்னிலவஸ்யைக்காட்டில்தெளிவும் வீதியுமானவிதொரு வவஸாரெஷ மிருந்தபடியைச் சொல்லுகிறது. “ஸஸ்யு வஹிஸ்யு

மெய்யுநஃ” ஸாரணாமதன்பக்கல் சுஹபபுஷா-விதவிரந்தபின்பன்
 றே விவருக்குப் பேரும்பைருமையும் நிலைனின்றது. காகு-தஃ-
 வராவஜெயித்தேட்டமாய்ப் பிறந்து படைத்த நீர்மையிருந்தபடி,
 “ஸள ஹாஜெ-நாவிவொஜிதஃ” இப்படிநிர-தூரானஜிஹாராஜர்
 பெருமாளுடையவாதல் தம்முடையவாதல் ஸள ஹாஜெ-பேசுவை
 க்கப்பேசுகின்றார். “கிஜி-வி-தூ-யஜி-தூ-நாக நாயஸ-வாவஹ | ய
 தூய-பு-பு-ஹாஜெயாஃஸ-தவாநஸ-த-யெஸி-தஃ” கிஜி-வி-தூ-
 எங்களைப்போல்வார் இப்பாகுரத்தைச்சொல்லி லன்றே வாஸுய-
 மாவது. ஜெவரீரிப்படி யருளிச்செய்தவிடத்தில் குஸுய-முண்டோ.
 ஸஹாவமென்றிருக்குமத்தனையன்றே. யஜி-தூ - பணையோடுபணைத்
 த்தித்திரிந்த வெங்களாலே ஜெவரீர் திருவுள்ளம்பத்தியிருக்கும் யா
 நகளெல்லாமறியப்போமோ, “ஸகக்ஷ-வரஜெ-யஸ-தா-யஜி-
 ப-வ-மஜி” என்றருளிச்செய்தஜெவரீர்க்கேயன்றே யாத்தினுண்ணை
 தெரிவது. நொக நாய-உடைமையழியாதபடியாகுதிகையுடையவனு
 க்கேததமல்லாமையாலே ஸாரணாமதனைபச்சந்தவிர்த்து ரகூதித்தீர்.
 எங்களையவவாரந்தவிர்த்து ரகூதித்தீர். ஸ-வாவஹ-ஸ்ரீ விஜ்ஷண
 ம்வான ஜெவர்க்கடிமைசெய்யபெறநாங்கள் அவனுக்கடிமைசெய்ய
 ப்பெறவிரண்டும-தத்தையும் க்யுதாஹ-ராக்கினீர். ஸகவாநு-
 இவனுக்குமுன்கண்டறியாத ஸாரணாமதன் ஒருதலையாகப்பரிவார்
 சொன்ன வுபவத்திகளுக்கும் நிஷ-யங்களுக்கு மினையாத வு
 ஸாயத்தில்திண்மையிருந்தபடியேன். ஸ-த-யெஸி-தஃ-பு-ஹஸ-தி
 ஸிஸிவா நாகவொ-தவவிஷவிஸாரி-தூ-ஜிகளான ஸத்துக்கள் நட
 ந்தநல்வழிபான ஸாரணாமதவாரி-தூ-ணயஜி-த்திலே ஜெவரீர்நின்ற
 நிலை ஒருகோடி ஸாரணாமதராலும் கலக்கவொண்ணாதபடியாயிரு
 ந்தது. “ய-தூய-பு-பு-ஹாஜெயாஃ” ஜெரீரருளிச்செய்த பாகுரத்
 தின்நிழலிலே யொதிங்கி புனியும்புல்வாயு மொருதுறையிலே நீரு
 ண்ணும்படியிருந்தது. யெனக்கும்றுக்க மாட்டாமையாலே கொண்
 டாகுகிறோ. நீர் ஜி நஸாவவாரமும்தவிரும்படி தெரிந்தீரோவெ
 ன்ன. “ஜிவாவ-நாரா-தூய-ஸ-ஜி-வெதிவிஜ்ஷண | சு-ந-ஜி-நா
 வ-வாவ-ஸ-த-வ-வ-ரீ-கூதி-தஃ” ஒருத்தராலுந்தெளிவிக்கவொ
 ண்ணாதபடிகலங்கினவென்றெஞ்சும் ஜெவரீர் பாகுரங்களாலேதெளி
 ந்து ஸாரணாமதனை விஜ்ஷணன் ஸ-ஜி-வென்றறியப்பெத்தேன்.

[illegible]

வடிகரான தங்களுக்கு கவெகித்தத்தையும் உலாராஜர் விண்ணப்பஞ்செய்ய அதடியாகப்பிறந்த ஸாரணஜெநாராயலிசிசொல்லப்படுகிறது. ததஸு-ஸ-தீ-வவவொநி ஸஜெதகரீஸாரொணாலி ஹிதம் நரொஸாரம் | விலீஷணெ நாரா-ஜமாஸம்மம் வததிரா ஜெநயயாவாராஜம்||” ததஸு-ஸ-தீ-வவவொநி ஸஜெதக-வடிகருடையவும் ஸாரணாமதனுடையவும் விலீயில்காட்டில் உலாராஜர் தெளிந்து விண்ணப்பஞ்செய்த பெரியவார்த்தையைக் கேட்டருளினபின்பு இவர்கள் காட்டித்தர நாமிப்பேறுபெற்றொமென்று பெருமானுக்குப் பிறந்த விலீவிஸெஷத்தினுடைய வெத்தமிருந்தபடி. ததஸு-ஸ-தீ மும் தம்முடைய வுதவிஸெஷமும் நிற்கஇப்போது தோழன்மார் வாசுமேஸாரணாமதவரிமு ஹத்துக்குக்காரணமென்று கைக்கொண்டருளினொன்று தாதுயம். நரொஸாரம் - ஸாரணாமதரக்ஷணத்துக்கு முடிசூழின ரவ-வ-ஸத்தி லேபிறந்தபிறவி இப்போது நிலைநின்றதென்றிருந்தார். ஹரீஸாரொணாலி ஹிதம் விலீஷணெ ந ஸம்மம்ஜமாஸ வென்றநயம். தஸாசு கிஷி-மெனகிம ஸாராகத்திலே உலாராஜர் விண்ணப்பஞ்செய்த விலீஷணாடிகளுடைய ஜெநாராயலிசிபா ந-ஷ-மிசுவமமாக ஸ்ரீவிலீஷணாழ்வானோடே தமக்குண்டானசேர்த்தியைத்தம்பேருகப்பெற்றார். சூஸ-பு-திஸ்யங்குளெல்லாங்கழிந்தால் ஸாராவபுராவத்துக்கு விளம்பமில்லையிறே. இதுபெருமானுடைய காராகிஸப்பஞ்சொன்னபடிபாகவுமாம். “வததிராஜெநயயாவாராஜம்” என்று தன்னில் ஸவ-பு-பு-காரத்தாலும் பெரியனான பெரியத்ருவடியோடே ஐஹினுறவு பண்ணினபோது ஐஹினுக்குப் பேருனாப்போலேபெருமானஸாரணாமதவாஹத்தைத் தமக்கு நிய-த-ஹித்தமான வமஹுராவமாகத்திருவுள்ளம்பற்றினொன்று தாதுயம்.

ஐகி கவி தாகி-கவி-ஹஸு ஸவ-த-ஸு ஸு-த-ஸு
ஸ்ரீஜெதுங்கு நாயஸு வெலாநாசாய-ஸு கிஷ-
சுலபபுரா நலாரொ - ஸாரணஸாரணாமதஸம்மம்
நவரோயிகாரம்.

ஸ்ரீஜெதநி மகானாமாவெநம்.

இப்படி வென்றாலும் புதிவ்யிக்கவொண்ணாத வெரு உகத்தி விசேஷத்தாலே யபாபுரோணம் ஸாரணாமதன் கோ வினமௌவிலிததபடியை பொதுவிலேசொல்லிமேல் பூரூபிபு காரத்தை விவரிக்கிறான். “நாவவெணாஹயெடிதெஸுஹதொரா வணா நஹஃ | விலீஷணொஹொபூரஃ ஹஃஇம்ஸரிவொகயகூ” நாவவெண-மென்மைகொண்ட ஹ்யபுரா நம் பண்ணவேண்டியிருக்க அஹுக்கவொண்ணாதென்கிற ஹயம்தீருமபடி வரிமுஹித்த சுவதாராடிஸெயில் நீர்மைவிஞ்சியிருந்தது. டிதுஸூரஹயம்யா- என்று தாமருளிச்செய்ததுபோராமே, சூநயெநஹரிஸூஷ- என்று ஹொராஜரையும் முன்னிலையாக்க அவரும், சுஹாலிஸு- ஹொஹவது - என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய இப்படி முதலிகளுமி சைய பெரிய திருவோலக்கத்திலே எழுந்திருந்து ஸ்ரீவிலீஷணம் வானுக்கருளப்பாடுன்ற பின்பு பெருமாள்பண்ணின சுஹ்யபுரா னம் நிலைநின்னதாய்த்தென்று தோத்துகைக்காக விங்கே சுஹயெடி தெ - என்றனுவதிக்கிறது, ஸுஹதஸூரீந் நதஃ- ஸாரண ஹுடைய நிலையுடையமயிலும் நீர்மையிலும்மிகவுமீடுபட்டுதாழ்ச்சி மற்றெங்கு ந்தவிரந்து நின்றாளுணைக்கீழ்வாழ்ச்சிபெத்தான. அருளப்பாடுக்குந் தாரத்திலே உவிதொவஹாரம்பண்ணினாகவுமாம். நாவணா நஹஃ-ந நயெய மென்றிருக்கக்கடவ வணங்கலிலரக்கன் கிடந்தவயித் தில கிடந்தவனுக்கு வரபுஹாவத்தாலேவந்த வகுத்தவிஷயத்தில் வணக்கமிது. விலீஷணம் - ஒருவயத்திலே கிடக்கச்செய்தே, விலீ ஷணஸு- யபூரூதா நதஹாராகுஸுஹெஷிதஃ - என்று சுஹகணபூ லிகளில்காட்டில் வேறொருஜாதியாக போர்பெத்தவன். ஹொபூர ஹஃ-தான்குணம்விளம்பிக்குல் பெருமாள் தரிக்கமாட்டாரென்றுதா ரத்திலேயிங்கிதங்கொண்டு அறியவல்லபெரியவறிவாளன். ஹஃஇம் ஸரிவொகயகூ - பெருமானுடைய ஸாரணாமத வாஹுஜைதையும் முற்பட்ட வா நாமுதலிகள்பெத்த பேற்றையுங்கண்டுதான் டிஹு கூதிகளான நாவணாஹிகளைத் திருத்தலாமோவென்று ஹிதொவ டெஸாயபூ நுஸஹுத்தாலேயும் வாஹுஜைத்தாலேயுமித்தனைகா லங்கால்தாழ்ந்ததுக்குலஜஜித்து கவிழ்தலைவிட்டான். முன்பு கஸ் லுந்தடியுமாய்நின்ற வொலக்கத்தையும் பார்க்க வஞ்சினின்றான்.

ஸுபபோது முதலிகளெல்லாம் சேதுவிஷயத்தில் சூதிவாஹிகர்
 போலே போத்திப் பல்லாண்டென்று நின்றநிலையைக்கண்டு ஸாந
 ணுனிருந்த ழிவபுஷெஸத்தினுடைய பூஹாவமிருந்தபடி யென்னெ
 ன்றுபார்த்தானென்னவுமாம். கல்லுந்தடியும்புகட்டுகையுமஞ்சலீயு
 மாய் எதிர்கொள்ள நெருக்கிநிற்கிற வோலக்கத்திலே ஷெண்டனிட
 விடம்பார்த்தானென்னவுமாம். ஐஸூராகத்துக்குவணதஃ, என்று
 வாகுராயும் தலைக்கட்டுகிறது. வாதுவாத என்று மேலே சுநயி
 க்கவுமாம். வாதுவாதாவநிஹுஷெராஹகெரா நஹரெஸ்ஸஹ
 தமக்கு ஸெஷஹதருமாய். வாதஞ்ஞருமாயிருக்கையாலே தன்
 கைகளுங் கால்களும்போலே தன்னிலேசொருகி தனித்தோருபா
 யமையங்களில்லாதநாலு ராக்ஷஸரோடேகூட உஷெஸுமானதிருவ
 டிகளளவுஞ் செல்லவொண்ணாதபடி ஹஷ-ஹாரவஸும்தள்ள தி
 ருவடிகளோடே பிறவித்துவக்குடைத்தானஹரீயிலே விழுந்தான்.
 பண்டுராவணஸூா நத்திலே விழுந்துஏறிட்டுக்கொண்டாஜஸ்ஸெஸ்
 லாம்போம்படி சுரோ நவகாஸுஸ-ஹம்போலே சுத ஸுனாஸொயகமான
 திருமுன்பில் ஹரீயிலேவிழுந்து திருவடிகளேஸுஸரி-ஹக்கைக்கி யொ
 முனாய் பின்பெழுந்திருந்துவந்து திருவடிகளிலே தலைசாய்க்கவிழுந்
 தபடிசொல்லுகிறான், “ஸத-ஹாரிஸு ஸுப-ஹாரிஸு நிவவா தவிஹ்ஷ
 ணஃ | வாஹியொஸுரணாநெஷீ ஹத-ஹி-ஹுஹாராக்ஷெஸெஃ” ஸ
 த-ஹீ வாவிஹதிபிலேயுள்ளசிலர், “யய்யய்யய்யய்யய்ய” என்
 கிறபடியே வந்தெறிகளான ஸ்ய-ஹக்களோடு துவக்கத்து ஸஸூா
 ரவசு-ஹுத்தைக்கடந்து விஷ-ஹ வடித்தைக்கிட்டினால் பிறக்கும்
 வேறுபாடுபோலேயிருந்தது. ஹாரிஸு-விஹ்ஷணுழ்வானுக்குஸஹ-
 ஹவவரிஹவத்தாலே பிறந்தவரிதாவமெல்லாங்கழியும்படி ஹ
 ணீயமாயிருந்தது, தயாதன்பெத்தமாதகமணித்தடமிநே, யுரா-ஹ-
 பழயபோலிகளான ய-ஹங்கள்போ லன்றிக்கேயிருக்கிற ஸாணாம
 திய-ஹம் ஒருவடிவுகொண்டாப்போலேயிருந்தான். வாஹியொஸு
 ணாநெஷீ, “தன்மைபெறுத்தித் தன் தாளிணைக்கீழ்க்கொள்ளு மப்
 பன்” திருவடிகளினேதனக்குநிலைநின்ற புகலிடத்தையாசைப் பட்
 டான். வாஹியொ-ஹி-ஹவா த-வென்றநயிக்கவுமாம். இதுஸ்ரீ வெ
 ணு-ஹ நாபன் திருவடிகளை சேதுன்பெறும்படி க்கிழுதவிப்பு. பிப்படி

பொருவன் ஸாரணாமதனாந்திருவடிகளைப்பெறும்போது அவனை
 ப்பத்தினார்க்கும் அவனுடையவா⁸தா⁸தீயஹாஸிவ⁸புணத்திலே து
 வக்குண்டானபடியாலே தனித்துஸாரணாமதிபண்ணவேண்டாதே
 தனித்து வரீ⁸கிப்பாருயின்⁸றிக்⁸கே⁸ ராஜலெவகருடைய ஸுநாய
 ருக்குப்போலே வார⁸ஷா⁸ய⁸பு⁸யா⁸ஹம் த⁸யு⁸மா⁸மென்று “வஸ⁸பு⁸
 ந⁸ஷ⁸பு⁸வ⁸க⁸வா⁸ யெ⁸வ⁸வெ⁸ஷ⁸வ⁸ஸ⁸ய⁸யா⁸ | தெ⁸நெ⁸த⁸யு⁸
 யா⁸ஸ⁸பு⁸தி⁸ த⁸வி⁸ஷ⁸பா⁸வ⁸ரா⁸ப⁸டி⁸ ||” உத⁸பா⁸திகளில் சொல்லுகிற
 ஸாஸ⁸யா⁸பு⁸ததை வெளியிடுகிறான். உத⁸ப⁸லி⁸பு⁸ஸ⁸ஹ⁸ரா⁸க⁸பெ⁸ஸ⁸பி⁸-
 இப்படி ஸவரிகாரண விவீ⁸ஷ⁸னா⁸ழ்வான் பெருமாள் திருவடிகளை
 ப்பெத்தபடி சொல்லி⁸க⁸து⁸னா⁸க்கும்⁸ஸ்ரீ⁸ வெ⁸க⁸ண⁸ நாய⁸ருக்கும்போ
 லே ஸ்ரீவிவீ⁸ஷ⁸னா⁸ழ்வானா⁸க்கும் பெருமானா⁸க்கும்⁸நந்த⁸ஸ⁸வா⁸டி⁸ஷ⁸
 த்தாலே ப்ரா⁸பிர⁸ஸ⁸வரீ⁸வா⁸ஹ⁸ததை⁸ய⁸பா⁸ ஹ⁸ரி⁸க்கிறான். “சு⁸பு⁸
 வீ⁸து⁸ த⁸பா⁸வா⁸க⁸பா⁸ரா⁸ப⁸தி⁸ த⁸து⁸ வி⁸வீ⁸ஷ⁸ண⁸ | ய⁸ப⁸பு⁸ய⁸க⁸து⁸ய⁸ப⁸க⁸து⁸ய⁸ப⁸க⁸து⁸
 ப்ர⁸த⁸ஸ⁸பு⁸ ஹ⁸ஷ⁸பு⁸ண⁸ || சு⁸ந⁸ப⁸ஜா⁸ரா⁸வ⁸ண⁸ஸ⁸பா⁸ஹம் தெ⁸ந⁸பா⁸
 ஸ⁸பு⁸வ⁸பா⁸நி⁸த⁸ | ஹ⁸வ⁸ண⁸ஸ⁸வ⁸பு⁸ஹ⁸தா⁸ நாய⁸ஸாரண⁸பா⁸ஸாரண⁸ம⁸த⁸ || ப⁸
 ரி⁸த⁸பு⁸கா⁸பா⁸யா⁸கா⁸ ரி⁸த⁸ரா⁸ணி⁸ய⁸நா⁸நி⁸ய | ஹ⁸வ⁸பு⁸த⁸ப⁸ஜா⁸பா⁸ஜ⁸ப⁸ய⁸
 ஜீ⁸வி⁸த⁸ய⁸ஸ⁸வா⁸நி⁸ய || த⁸ஸ⁸பு⁸த⁸ப⁸ய⁸ந⁸பா⁸ய⁸க⁸வா⁸ ரா⁸பொ⁸வ⁸ந⁸பி⁸
 ப்ர⁸வீ⁸க | வ⁸ஸ⁸பா⁸ஸா⁸க⁸யி⁸பெ⁸நம் நொ⁸வ⁸நா⁸பா⁸பா⁸ வி⁸ஸ⁸நி⁸ய⁸
 சூ⁸வ⁸பா⁸பி⁸பி⁸த⁸பெ⁸ந ரா⁸க⁸வா⁸நா⁸ம் வ⁸பா⁸வ⁸ய⁸ ||” சு⁸பு⁸வீ⁸து⁸
 திருவடிகளிலே சூ⁸தா⁸தீ⁸ய⁸ப⁸ ஹ⁸ஸ⁸பி⁸வ⁸பு⁸ணம் பண்ணுகையாலே
 “த⁸வி⁸த⁸ய⁸த⁸ப⁸பு⁸ணம்” என்கிறபடியே⁸ ந⁸ஸ⁸ப⁸ப⁸பை⁸த்த⁸ ப்ர⁸யொ⁸
 ஜ⁸நம்⁸பெ⁸த்தான். திருவடிகளிலே வி⁸முகை⁸பாலே⁸ ஸா⁸ரீ⁸ரம்⁸பை⁸த்த⁸
 ம⁸ப⁸பெ⁸த்தான். இப்போது வாயி⁸பி⁸ய⁸மும் சூ⁸தா⁸ய⁸ப⁸மா⁸ம்ப⁸டி
 பெருமானா⁸க் கொ⁸ரு⁸வா⁸ர்ததை விண்ணப்பஞ்செய்யப் பெ⁸த்தான்.
 த⁸து⁸-ஸ⁸பா⁸ஷ⁸னா⁸ ஸா⁸பீ⁸க்க⁸டையாளமாக⁸பி⁸ஸ⁸த⁸பா⁸ஸ⁸ந⁸பி⁸பா⁸ஸொ⁸
 என்று நீ⁸தி⁸ஸா⁸ஸு⁸த்தில் சொல்லுகிறபடியே பெருமாஸ்கா⁸ட்ட
 இ⁸ளைய⁸பெருமா⁸னா⁸க்கும்⁸ பி⁸ஹா⁸ரா⁸ஜ⁸ரு⁸க்கு⁸ம⁸ண⁸க⁸து⁸ண⁸க்கி⁸டி⁸ம்ப⁸டியா⁸
 ன திருவடி⁸பக்கத்திலே. த⁸பா⁸-பெருமா⁸னா⁸க்கு⁸க⁸ஸ⁸பு⁸பு⁸த⁸ம்ப⁸ண்ண
 வி⁸ட⁸ங்⁸கொ⁸டு⁸த்திலன். பா⁸பி⁸ - மு⁸ன்பே⁸ நி⁸வெ⁸டி⁸ய⁸த என்று முதலி
 களை மு⁸ன்னிலையா⁸க்கி⁸ விண்ணப்பம்⁸செய்தான். இப்போது சு⁸ஸா⁸
 ஹி⁸ஸ⁸-பெ⁸பா⁸ஹ⁸த⁸ - யென்று⁸ பி⁸ஹா⁸ரா⁸ஜ⁸ர்கொ⁸டு⁸த்த தா⁸ம்பெ⁸த்த

மியும் புவத்திபண்ணுகிறுனல்லன். இது தன்னிஷயை யநுஸம்
யித்து தனக்குங்கடப்பெருமாள் புகலிடமானபடிக்கு கூதஜீனாய்
கொண்டாடினபடி. முன்பே ராஜுகாங்கீசுராக்கலம் - என்றுதன
க்குப்பிறந்த பழிதீரும்படி உதரவணத்தில்ப்படியே தன்னுடைய
வநநுபுயொஜநகவத்தைவெளியிடுகிறான். வரிதூகாரியாகா-
எங்களுக்கு கூயகூராமதமான படைவீடாயிருக்க இத்தை ஹரி
வாஹுராயிருக்கும்வாஹீகாழிகளுடையபெயங்களைவகவஸுரான
வர்கள்விடுமாப்போலே வவாஸனமாகவிட்டேன். வரிதூகா-வ
ரிதூகா - அவ்வூரில் துவக்குடையவையெல்லாவற்றையும் அரு
வருத்தேன். யாவரிதூகா-நான் துவக்கறவிட்டேன். ஷெவரீர் மூ
கெயென்றுபேரிட்டு ஒருவிலங்கை பூட்டுகிறீராவென்று நடுங்கா
னின்றேன். திதூரணிவ-திதூரெயாவெவ்வாதகம் என்றும்படி
யிருக்கச்செய்தே ஷெவரீரோடே விரொயிதூ திதூர்களை மூதூக்க
ளென்றுகைவிட்டேன். யநாநிவ-சூவடிபூயநாநெக்களென்றும்படி
யிருக்கிறயநங்களையும் அவைத்தோட்டைத்துவக்குத்தானே சூவத்
துக்களுக்குக்காரணமாகக்கண்டபடியினாலேவிட்டேன். வகாரத்தா
லே விதாரங்காரம் உதூரிகளிற்படியே தேவரீர் திருவடிகளிலே
ஸேவைக்கு விராஜங்கொல்லாததையும் விட்டேனென்கிறான். நாட்
டார் வாராஷாய-மென்றிருக்கு மவைத்தையெல்லாம் விட்டிராகி
லும் அவத்தினுடையவிழவு நெஞ்சிலேகிடவாதோவென்றில் திருப
பாற்கடலிலே வாய்வைத்தவனுக்கு நாய்ப்பால்குடியாத விழவுண்
டோவென்கிறான். ஹவதூதம்ரோஜம்வஜீவிதம்வஸுவாநிவ-ஹா
மொவகாரணங்களும் ஹாதூவானவென்னுடையஸத்தையும்ஹா
மங்களுமெல்லாமஷெவரீராயனுஹவிக்കையாகிறஹாஸகீ-டித்தில்
திவலைகளிலேயொதுங்கிக்கிடக்கும். இதுவகீ-டித்திலேகுளப்படி
யுமுண்டென்னுமாப்போலேயிருப்பதொருபாசரம். இப்படி சுநநு
புயொஜநன விவீஷணம்வானுக்குமேல் மூகாராஜம்வந்தபடி
யென்னென்னில் அது ராஜீநியொமாநுவாயுந ரவிகனான விவ
னுக்கு “நின்னையேதான்வேண்டி நீள்செல்வம்வேண்டாதார் தன்
னையேதான்வேண்டும் செல்வம்” என்கிறபடியே வந்ததத்தனை.
இப்படி மாரணாமதன்பாசரத்திலே நடுபட்ட பெருமானுக்குப்பிற
ந்த இரக்கத்தையும் அதடியாகவருளிச்செய்த பூகாரத்தையுள்

பொன்னையிகழ்ந்து மிருகங்கள்புல்லிய புல்லுகந்தால்
மன்னொடுப்பதப் பொன்னலதேமன் னுலகனைத்தும்
தன்னையடைந்திடத் தானருள்செய்யுந் தனிச்சிலையோன்
பொன்னடிநாமடைந்தோம் புறமாரொன்கொல் செய்திடிவே.

வேதத்திரளில் விதியுணர்ந்தோர்கள் விரித்துரைத்த
காதற்கதியையும் ஞானத்தைப் புகருமங்களையும்
சாதிக்கவல்ல சாணாகதிதனி நின்றநிலை
ஒதத்துடங்கு மெழுத்தின்றிறத்தி லுணர்மின்களே.

மூவுலகுந்தன்பிழையைத் தானேசாற்ற
முனிவர்களுந்தேவர்களு முனிந்தவந்நாள்
தாவரிதாயெங்கும்போய்த் தளர்ந்துவீழ்ந்த
தனிக்காகந்தானிரந்த வுயிர்வழங்கிக்
காவலினியெமக்கெங்குங் கடனென்றெண்ணிக்
காணநிலை யிலச்சினை யன்றிட்டவள்ளல்
ஏவல்பயனிரக்கமிதுக் காமென்றோது
மெழிலுடையாரிணையடிக்கீ ழிருப்போநாமே.

ஐதி கவிதாக்கி-க வலிஹஸ்ய ஸவ-தஞ் ஸுதஞ் ஸு
ஸ்ரீதெயுங்குட நாயஸ்ய வெஜானாய-ஸ்யுக்ருதிஷ-

சுஹயபுரா நவாரொ

பு ர ஹி பு க ர ஶு வ ஂ ஹ ஃ
ஷுரோயிகாரஃ.

கவிதாக்கி-கவலிஹாய கருணாம-ணஸாமெந்
ஸ்ரீதெயுங்குடெஸாய வெஜானாம-ரவெநஃ||

சுஹயபு ரா நவாரா ஃ

ஸவஸுண-ஃ.

ஸ்ரீதெயுங்குடெஸாம-ரவெநஃ.

ஸ்ரீ ர ஸு.
ச ஹ ய ப்ர ஶ ன ஸ ர நெ
ஸ்ரீ பாஸ்ரீ விவெஹிகா.

பாஸ்ரீ., வ	பாஸ்ரீ., வ	பாஸ்ரீ., வ	பாஸ்ரீ., வ
ந	நு	யிருக்கிற	இரக்க
க	உ	ரகுகா காங்கு	ரகுகா காங்கு
११	க	ஸ்ரீ நஸ்ரீ	ஸ்ரீ நஸ்ரீ
எ	அ	என்கிறபடியே	என்றும்
११	க	ஸ்ரீ ரகுகா மதியை	ஸ்ரீ ரகுகா மதியை
११	१	குடுக்கவே	கடக்கவே
அ	க	கா தம்பரிகு १	கா தம்பரிகு १
க	ந	அத்தைக்கண்டுகொள் ளாமை	மற்றக்கண்டுகொள்ளாமை
११	१	கொலை	கொல்
க	க	விஜி	விஜிக்கு
க	உ	பொருத	பொருந்த
११	க	தெனறுதனக்குத்தாமே	தென்னென்னுத்தாமை யாலே
११	க	விஷயத்தையும்	விஷயத்தையும்
க	உ	ஸ்ரீ ம-ஹு	ஸ்ரீ ம-ஹு
११	உ	குடிமக்கள்	குடிமப்பங்கள்
க	ச	புவதி	புவதி
க	க	வவா நிதஃ	வவா நிதஃ
११	ந	பண்ணின	பண்ணி
११	க	கோலி	கோலினென்னெனில்
११	உ	இவ்வ ந ந	இவ்வ ந ந
११	உ	கிளர்த்தி குதி-யை யடைகை	தளர்த்தியை அடக்குகைப்
க	எ	விடாத	விடான்
११	க	மருவுத்திரமாத் திறம்	மருமாத் தம்
११	க	செய்து	செய்தது
११	உ	பெருமாள்	ஆழ்வான்
११	உ	ஸ்ரீ ம-ஹு	ஸ்ரீ ம-ஹு

வாஸு-ஓ., வ	வழி-ஓ., த	கஸு-ஓ., ஓ	ஸு-ஓ., ஓ
”	ந 0	மிருக்கொண்	மீறிக்கொண்
கஅ	கக	பிறந்தேன்	போந்தேன்
”	கஅ	ஹுரெஓ	ஹுரெஓ
கக	உஅ	ஹுய-ஓ	ஹுய
உ 0	எ	மண்ணிடுடி-ஓஷம- ணவகூ	நிடுடி-ஓஷம-ண
”	கக	கவிர-ஓ	விர-ஓ
”	உஉ	முன்	நாமும்
உக	அ	உன்னிலை	உள்ளில்லை
உஉ	ந	நாளுக்கே	நாளுக்கே
உந	உ	படாமை	படாதே
உச	கச	நாக்ஷஸாநு	நாக்ஷஸாஓ
உக	உ	ரான	ராக
உஎ	உடு	புயொமரக்ஷாநஹி தனாய்	புயொமரஹிதனாய்
உஅ	கஉ	பின் துடர்ந்து	பின் துடர
உக	உந	ஸுஓகெயாக	ஸுஓகெயாலே
நஉ	நக	தாலென்றபடி	தாலேயாதலென்றபடி
நந	கஉ	தன்னை	தானே
”	கக	கணக்காளிகளாக	கண்காணிகளாக
நச	ந	விதம்	பஸம்
”	உஉ	த-ஓ	த-ஓ
நஅ	உந	ய-ஓமான்	ய-ஓமான்
நக	உக	ஸீல	வூவிஸெஷ
ச 0	டு	ஐத-ஓடிகள்	ஐத-ஓடிகளில்
”	க	ஐயங்கழிந்தால்	ஐயங்கழிந்து
சஉ	க	அங்கனன்	அங்ஙனன்
”	உஎ	தகயுண்டு	தகையுண்டு
சந	கக	ஸஜாதி	ஸஜாதியில்
சச	கக	திஐயங்க	திஐயங்க
சச	உச	வித்த	விதி

வாஸுடி. வதி.
வ

கஸு-பி.

கஸு-பி.

சுரு ரு

ஸிவனொகபக

ஸிவனொகபந

” கக

வணங்கலில

வணக்கமில்லாதவ

” உக

ஸிவனொகபக

ஸிவனொகபந

” உஅ

திகளைத் திருத்தலா
மோ

திகளையும் திருத்தலாக
லாமோ

” உக

பெயராயு

பெயராயு

சுக க

சுகிவாஹிகர்போ
லே

சுகிவாஹிகரைப்
போலே

” க

சொருகிதனி

சொருகித்தனி

” க

தமக்கு

தனக்கு

சுஅ க

கூடிக்கேழ்க்க

கூடிக்கிடக்க

” உக

தாமாகி

தாமாக

